

פרשת וישלח

הצילני נא מיד אחי מיד עשיו (לב, יב)

במדרש (אוצר המדרשים עמוד 254) מובא שבשעה שראו ארזי הלבנון ואלוני בשן וכל אילנות הגבוהים כי נבראו תחילה בארץ, מיד גבהו למעלה וגאו בעצמן.

אמר הקב"ה: אני שונא גאון וגובה ואין גאה בעולם אלא אני, מיד ברא הר הברזל.

כיון שראו האילנות שברא הר הברזל בכו.

אמר להם הקב"ה: למה תבכו? אמרו לו: לפי שבראת הר הברזל כדי שיעקרנו ממטעינו, והיינו סבורין שאין בעולם גבוהים כמותנו, ועכשיו נברא משחית לחבלנו.

אמר להם הקב"ה: מכם יצא בית יד לגרזן שיקצוץ אתכם, ואעשה אני כי תשלטו אתם בו והוא בכם, ועשה שלום ביניהם.

דהיינו, לולא העץ שנתקע בגרזן ונעשה לו לכת, אין הגרזן יכול להרע מאומה.

על פי דברי המדרש הללו אמר הצדיק רבי יעקב יוסף מפולנאה, בעל "תולדות יעקב יוסף" ניתן להבין את דברי הפסוק: "הצילני נא מיד אחי מיד עשיו", כאשר אנו מתרפסים בפני הגויים ומנסים למצוא חן בעיניהם הופך הדבר לנו לרועץ.

כשם שאחד העצים הופך להיות קת לגרזן ועל ידו כורתים עצים רבים אחרים, כך גם כאשר אחד מאחינו היהודים מתחבר עם הגויים, מזיק הדבר ליהודים רבים אחרים!

מקור: וקראת לשבת עונג